

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Mielieji, mūsų tikėjimui ir pasitikėjimui Dievu – karantinas negalioja. Tą puikiausiai parodė mūsų bendros pastangos kartu melstis, gilintis į Dievo žodį, kūrybingai palaikyti padrąsinančius tarpusavio santykius. Taip, pasaulis ir Bažnyčia po šios patirties nebebus tokie kaip buvę, bet tai nebūtinai blogai. Jeigu COVID-19 viruso pandemija padės mums nusiimti rožinius akinius ir į žmogiškojo gyvenimo tikrovę pažvelgti kitomis akimis – labai gerai. Juk kodėl bijome pasakyti, kad tam tikrose mūsų pasaulietinio ir bažnytinio gyvenimo srityse „karalius nuogas“... ir pripažinę bei pasisakę šią tiesą, gauname progą, pradėdami nuo tiesos momento, ieškoti būdų naujam drabužiui – naujai gyvenimo ir veikimo formai, kam taip dažnai kvietė ir kviečia popiežius Pranciškus, pasiremdamas Evangelijos naujumo žinia.

Kad gyvenimas mūsų parapijų bendruomenėse nesustojo, akivaizdu iš kronikose ir nuotraukose užfiksuotų įvykių. Dar daugiau, kiekvieno iš mūsų gyvenimai nesustojo, nebent pakito, kaip ir kur mes dabar gyvename. Mano paties gyvenime tas pokytis susijęs su mamos iškeliajimu į Dangiškojo Tėvo namus. Dar kartą ačiū visiems, kurie savo malda, patarnavimu ir auka padėjote gražiai atsisveikinti su jos žemiškojo gyvenimo laikais ir pereiti į dar artimesnį ir nuoširdesnį bendravimą tikėjime ir maldoje. O mums dar tenka keliauti, su visais kelionės išmėginimais ir džiaugsmo akimirkomis. Kaip gerai, kad esame ir priklausome Bažnyčios bendruomenei, kuri kaip plaukiantis laivas per šio gyvenimo vandenyną, padeda kantriai ir ištikimai pasiekti saugų Dievo meilės amžinybės uostą.

Kelionė neprailgsta, kuomet stengiamės nesusitelkti tik į save ir savo reikalus, bet atsiveriame kitam ir kitiems. Šventojo Rašto studijos, šv. Mišios (kad ir nuotoliniu būdu), o dar labiau supratimas, kad gyvas žmogaus ryšys su kitu žmogumi yra vertybė, o ne duotybė, – tai vis tie momentai, kurie gyvenimo kelionę padaro labiau prasmingą ir tikslingą. Svarbu sugebėti savo trapume, silpnume, baimėse ir išbandymuose priimti dievišką ir žmogišką pagalbą. O ir patiems padėti per atleidimo, atjautos ir paguodos žodį, tampantį veiksmu. Juk

turėjome suprasti, kad pasaulis ir žmogus, be ryšio su Dievu ir be tiesos apie Dievą ir apie žmogų, būtų ir yra tik nekontroliuojamų įvykių ir aplinkybių auka, ir tokia liūdna tiesa susiaurina supratimą, kas mes esame, ir kaip mes gyvename. Pasauliui ir kiekvienam žmogui reikia Dievo ir to, ką tik Dievas gali suteikti ir garantuoti.

Džiaugiuosi, kad karantino metu nenustojo mūsų didysis projektas – bazilikos atnaujinimas. Darbai vyko ir vyksta, nors jau yra aišku, kad šių metų Žolinės atlaidus dar švėsime bazilikos aikštėje. Tačiau turiu pagrįstą viltį, kad visų mūsų pastangų ir aukų dėka, Viešpaties Gimimą – šv. Kalėdas – susitiksime nebe laikinuose maldos namuose (buvusiame „Tvirtelyje“), bet atsinaujinusioje ir išgražėjusioje bazilikoje

priešais Stebuklingąjį Krekenavos Dievo Motinos, Malonių Versmės, paveikslą.

Ačiū visiems, kurie savo auka jau prisidėjote ar dar prisidėsite prie naujos altoriaus erdvės įrengimo.

Tai visų mūsų galimybė parodyti Dievui ir Marijai dėkingumą ir sau bei ateities kartoms palikti maldos ir meno paminklą. Naujasis aukos altorius – centrinė mūsų bazilikos ir mūsų tikėjimo vieta! Nieko nėra svarbiau už altorių, nes čia Dievas su žmogumi, dangus su žeme suartėja. Čia vyksta dieviškieji maiškai, Dievas, priimdamas mūsų žmogišką būtį, duonos ir vyno pavidalais mums dovanoja dieviškąją amžinąją būtį. Ant ir prie šio altoriaus artinsimės pamaitinti savo sielą, nes mumyse gyvena Dievo alkis ir troškulys, kurį gali patenkinti tik mūsų Kūrėjas.

Sveikinu vaikus ir jų tėvelius, kurie šiais metais pasiryžo ir dalyvavo pasiruošimo sakramentams programoje. Išpažintis ir Šventoji Komunija – tai ne vienadienės progos, bet krikščioniško gyvenimo kasdienybė, kurioje patiriame Dievo pagalbą ir globą. Žmogumi tapęs Dievas – Jėzus Kristus – yra mūsų kasdienio žemiškojo gyvenimo viltis ir paguoda, o ietimi perverta Švč. Jėzaus Širdis – gailestingos ir nesi- baigiančios Dievo meilės ir gyvenimo šaltinis. Jei iš tiesų norime gyventi, įveikti mirties ir kitas šio pasaulio baimes, nuolat atsigaivinkime iš Jėzaus Širdies šaltinio, kuris mums atsiveria ir mus pasiekia per Mariją – Malonių Vermę.

Maldoje ir darbuose kartu,
kun. Gediminas Jankūnas

BALANDIS IR GEGUŽĖ KREKENAVOS PARAPIJOJE

Sonata Česevičienė

Kovo viduryje Vyriausybei paskelbus karantiną Lietuvoje, iki galo nežinojome, kas mūsų laukia bažnytiniam gyvenime. Kaskart laukdami Lietuvos vyskupų konferencijos nutarimų, svarstydavome, kokios šiemet mūsų laukia Velykos. Būta ir nerimo, ir abejonių, bet pasitikėjome Viešpačiu ir tikėjome, kad Prisikėlimo žinia kaip ir visuomet pasieks mūsų parapijos tikinčiuosius. Pirmiausia pasitiekėme virtualias šv. Mišių transliacijas parapijos Facebook paskyroje, vėliau jas taip pat perkėlėme į bazilikos svetainę. Juste jutome, kad žmonėms reikia gyvo Žodžio ir šios transliacijos padėjo rasti kelią ne tik į savo parapijiečių namus, bet ir daugelį namų net už Lietuvos ribų. Naujai nuotoliniu būdu daug žmonių atrado ir Šventojo Rašto studijas, kurios nenutrūko net ir įvedus griežtus karantininius reikalavimus.

Balandžio 5 dieną, Verbų sekmadienį, prie laikinų maldos namų iškilo žalias kryžius, tapęs šių metų Velykinio laikotarpio simboliu mūsų parapijoje. Negalėdami tikinčiųjų pakviesti į maldos namus, jų laukėme kitokiu būdu. Jėzaus kančios kryžius sužaliavo kadagio verbų šakelėmis, kurias, klebonui kun. Gediminui pašventinus, po šv. Mišių parapijiečiai galėjo saugiai pasiimti jiems patogiu metu į savo namus.

Didžiąją savaitę kartojo pernykštį „scenarijų“, kuomet skirtingomis dienomis pamaldomis dalinosi visos trys parapijos. Didžiojo ketvirtadienio, Paskutinės vakarienės, šv. Mišios buvo aukojamos Upytėje, Didžiojo penktadienio Kančios pamaldos vyko Vadaktėliuose, o Didįjį šeštadienį Krekenavoje buvo pašventinta ugnis ir vanduo. Tomis dienomis ypatingai trūko žmogiško kontakto ir bendrystės maldoje, ko niekada neatstos transliacija internetu. Vis tik, kad ir kitokios, ne maldos namuose, o prie mobiliųjų ekranų švęstos Velykos buvo tikra Prisikėlimo šventė klebono kun. Gedimino Jankūno ir jo homilijų dėka. Velykų rytą žaliasis kryžius virto Prisikėlimo kryžiumi, skelbdamas žinią – Kristus tikrai prisikėlė! Po šv. Mišių parapijiečių vėl laukė staigmena – Prisikėlimo šviesa (žvakelės) ir šventintas velyknaktį vanduo. Negalėdami to padaryti gyvai, vieni kitus sveikinome virtualioje erdvėje ir džiaugėmės, kad net ir tokiu metu mus visus vienija bendra žinia, skelbiama visam pasauliui, – esame išganyti Jo Prisikėlimu!

Balandžio 15 dienos Švč. Mergelės Marijos atlaiduose šv. Mišias aukoją klebonas kun. Gediminas. Transliacijoms vis pasiekiant didesnę ir įvairesnę ratą tikinčiųjų, tai buvo puiki proga klebonui skelbti Evangeliją ir prisibelsti su šia žinia į širdis tų, kurie galbūt pirmą kartą nuotoliniu būdu atrado mūsų parapiją.

Balandžio 19 dieną, švenčiant Gailestingumo sekmadienį, Prisikėlimo kryžius pasipuošė Dievo Gailestingumo paveikslu, taip mums primindamas, jog esame Viešpaties malonėje apdovanojami ir išganomi Jo šventuoju Krauju.

Balandžio 25 dieną, minint evangelistą Morką, pa-

gal paprotį buvo laiminami laukai, prašant Dievo palaiminti tėvynės žemę ir jos darbininkus, meldžiant gausaus derliaus ir pagarbos duonai, dalytis ja, laikantis teisingumo ir meilės dvasios. Krekenavos parapijoje buvo aplankyta net 15 norą pareiškusių ūkininkų ir jų šeimų. Klebonas tą dieną tikrai turėjo nemenkai privargti, kol tiek laukų aplankė, tiek technikos palaimino, o gal ir pats kokį žemės ūkio padargą išbandė. Įsitikinome, esame labai žemdirbiška parapija!

Gegužės mėnuo, skirtas Švč. Mergelei Marijai, skambėjo gegužinėmis pamaldomis. Šią gražią tradiciją, deja, teko labiau praktikuoti namuose, bet vis švelnėjantys karantininiai reikalavimai leido vis gausiau parapijiečiams lankytis maldos namuose, laikantis visų saugumo reikalavimų. Regis ne tik gamta, bet ir mūsų parapijos namai pražydo malda ir giesmėmis šv. Mišiose ėmus gyvai dalyvauti parapijiečiams.

Gegužės 3 dieną, minint Motinos dieną, šv. Mišios buvo aukojamos ir Krekenavoje, ir Vadaktėliuose. Savo maldas skyrėme gyvoms ir mirusioms motinoms, joms visoms tądien žydėjo gėlės prie Prisikėlimo kryžiaus šalia parapijos namų.

Gegužės mėnuo buvo pažymėtas ir netektimi – Viešpats pasišaukė Amžinybėn klebono kun. Gedimino mamą Danutę. Stengėmės kiek galėdami maldomis ir giesmėmis prisidėti palydint velionę į paskutinę kelionę pas Dangiškąjį Tėvą...

Gegužės mėnesį, kuomet aplink viskas žydi, gražiausius žiedus skyrėme savo Dangiškajai Motinai. Kasmėnėsiniuose Švč. Mergelės Marijos atlaiduose meldėmės kartu su vyskupu Linu Vodopjanovu OFM. Ganytojas pasidžiaugė bazilikoje vykstančiais renovacijos darbais ir dėkojo visiems, kurie malda ir aukomis prisideda prie šių visai Aukštaitijai svarbių maldos namų atnaujinimo. Švč. Mergele Marija, Malonių Versme, melski už mus pas savo Dangiškąjį Sūnų!

Gegužės 18-ąją su dėkingumu ir meile prisiminėme Karolį Wojtylą – popiežių Joną Paulių II – švenčiant 100-ąsias jo gimimo metines. Šv. Tėvas ne kartą minėjo ir mums brangią Krekenavą. 1999 m. Rugsėjo 8 d. popiežius Jonas Paulius II suteikė visuotinius atlaidus Krekenavos šventovei Žolinės aštuonidieniui ir kiekvieno mėnesio 15 dieną (Prot. N. 115/99/1). Šventasis Jonai Pauliau II, melski už mus!

Abiturientams „karantiniškai“ švenčiant Paskutinį skambutį gegužės 22 dieną šv. Mišiose buvo meldžiamasi už gimnazijos bendruomenę. Kaip tik tą dieną mūsų parapijoje lankėsi LRT laidos „Šventadienio mintys“ filmavimo grupė, rengusi Sekminių reportažą. Visiems jo nemačiusiems Sekminėse puiki proga tai padaryti patogiu metu LRT mediatekoje.

VII Velykų sekmadienį, gegužės 24 dieną, šventėme Šeštines – Kristaus žengimo į dangų iškilmę. Taip pat šv. Mišių metų sveikinome vargonininką Mantą Masioką ir ūkvedį Gediminą Kaspariūną gimtadienio proga.

Dėkojame jiems už tarnystę ir telydi Mergelės Marijos užtarimas! Šeštinėse baigėme tiesiogines sekmadienio šv. Mišių transliacijas. Karantinui tebesitęsiant jos išliks tik mėnesio 15-omis dienomis. Dėkojame visiems, kurie jungėsi į bendrą malda! Nelengvas šis laikotarpis mūsų parapijai, kaip ir visiems, išgyvenantiems karantino sukeltus sunkumus. Esame taip pat labai dėkingi už jūsų aukas parapijai, už šv. Mišių intencijas, paliekamą sekmadienio rinkliavą.

Gegužės 27 dieną, trečiadienį, įvyko Šventojo Rašto studijų metų ciklo užbaigimo šventė. Dėkojame visiems, kurie lankėte studijas, taip pat ir tiems, kurie šiais metais prisijungėte prie Šventojo Rašto studijų virtualiu būdu. Pažymėjimų įteikimo šventė buvo tradiciškai su Upytės zakristijono Tomo ant laužo keptu plovu, o gimtadienio tortu visus vaišino Jolanta Masiokienė, padedanti mūsų parapijos vaikams pasiręngti Eucharistijos sakramentui. Regis šiemet Šventojo Rašto studijos sulaukė dar didesnio būrio klausytojų virtualių transliacijų dėka. Lauksime jūsų sugrįžtant

rudenį į gyvus susitikimus parapijos namuose!

Dvasia, Viešpatie ateik, spindulių dangaus mums teik, žemės klystkelius nušviesk! Himną Šventajai Dvasiai paskutinį gegužės sekmadienį giedojome ir laikinųjų maldos namų viduje, ir bazilikos aikštėje. Susirinkusiųjų tądien į Sekminių šv. Mišias būta tikrai nemažai! Bažnyčios gimtadieniui šįkart keksiukų tortą dovanojo Mortos grupelės moterys, o Prisikėlimo kryžius šį laikotarpį užbaigė pasipuošęs berželių šakomis. Vis dar Velykinio džiaugsmo kupini jautėme, kad jau drąsiau vienas su kitu bendraujame, vienas kitam atsiveriame, tarsi virš mūsų visų pleveno Šventoji Dvasia. Garbiname Tave, Viešpatie Jėzau Kristau, ir šloviname Tave, kad Šventuoju Kryžiumi atpirkai pasaulį!

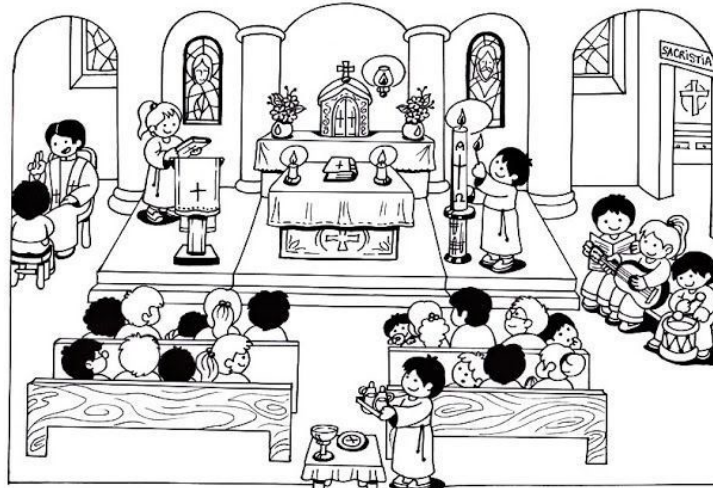
NAUJIENOS IŠ UPYTĖS PARAPIJOS

Ses. Ingrida Kazlauskaitė

Karantinas buvo nutraukęs daug įvairių renginių, įvykių, programų. Vieną iš jų ir mūsų Upytės bažnyčioje – sužadėtinų pasiruošimą Sutvirtinimo sakramentui. Tad, kai karantinas sušvelnėjo, buvo džiugu vėl pamatyti jaunąs poras mūsų bažnyčioje. Jie tris sekmadienius daly-

vavo su visa bendruomene šv. Mišiose, o po jų turėjo katechetinius susitikimus. Tikimės, kad ta patirtis, kurią jie išgyveno būdami tikinčiųjų bendruomenėje, lydės juos bendrame gyvenimo kelyje. Jų susitikimai pasibaigė, bet nepraėjo veltui. Tai buvo galima pamatyti, kai viena pora sekantį sekmadienį grįžo kartu su Upytės bendruomene švęsti sekmadienio. Norisi palinkėti, kad Šventoji Dvasia vestų ir lydėtų juos visus jų gyvenime, stiprintų ir primintų, jog egzistuoja ir dvasinis gyvenimas.

Po truputį grįžta ir Pirmosios Komunijos sakramentui besiruošiantys vaikai. Jie prieina išpažinties, iš naujo bando prisiminti, kaip dalyvauti Eucharistijoje. O jau nuo birželio 7 d. vėl kartu mokysis, ką jie ruošiasi priimti Eucharistijoje ir kaip tinkamai ją švęsti. Birželio 28 d. (sekmadienį) 10 val. vaikai bus pasiruošę pirmą kartą priimti Jėzų šventojoje Komunijoje. Noriu paprašyti visų, kad lydėtume juos ir jų tėvelius savo maldose, kad ši šventė nebūtų tik visų dėmesio ir dovanų švente, bet kad paliestų vaikų širdis ir pasiliktų ryšys su Dievu visam gyvenimui.

GARAŽO IŠPARDAVIMAS

Pasibaigus karantinui mūsų parapijoje numatyta organizuoti „Garažo išpardavimą“.

Tradiciškai kasmet rengdami „Ne blusų turgų“, šiemet šią akciją pervadinome, kadangi ji vyks parapijos namų garažo patalpose. Lėšos, gautos už parduotus daiktus, bus skiriamos bazilikos remontui. Prisidėti prie bazilikos remonto galite ir visais kitais jums patogiais būdais, nieko neperkant. Išpardavimas tęsis visą mėnesį šeštadieniais ir sekmadieniais prieš ir po 12 val. šv. Mišių.

Pirmasis „Garažo išpardavimas“ įvyks birželio 20 d., šeštadienį! Kviečiame atvykti!

Liepos 12 d. (sekmadienį) 14 val.
Rodų koplyčioje švėsime Švč. Mergelės Marijos
Škaplierinės atlaisdus.

Liepos 19 d. (sekmadienį) 10 val.
Upytėje švėsime šv. Marijos Magdalenos
atlaisdus.

PRISIMINIMAI APIE STANISLAVĄ ŽIEZDRYTĘ

Ses. Ingrida Kazlauskaitė

Stanislava Žiezdrytė (1932.11.15 – 2020.04.12) gimė Tauragnuose. Upytėje labai daug kas ją pažinojo ir vadinė paprasčiausiai Stasele. Į Upytę Staselė atvažiavo kartu su kunigu Adolfu Breive 1969 metais Ji buvo šio kunigo šeimininkė, patarėja. O nuo 2002 m. liepos 30 d. Staselė liko gyventi viena.

Man su Stasele teko susipažinti 2016 metais, kai atvykau dirbti į Upytės parapiją. Ji jau beveik nebeįsėdavo iš namų, tad aš ją lankiau. Prisipažinsiu, buvo nelingva nueiti pas ją, nes ji labai daug kalbėdavo, sunku būdavo ją palikti. Tad reikėdavo apsiginkluoti kantrybe mažiausiai valandai, o kartais ir daugiau. Ir dažniausiai jos kalbose atsispindėdavo nepasitenkinimai, nuoskaudos. Tokie dalykai visada suteikia sunkumą, tuo labiau, kai nenori prisidėti prie visų kaltinimų. Tačiau Staselė dalindavosi ir gražiais dalykais. Pasakodavo, kaip sapne kunigas Breivė ją stiprindavo, patardavo ką daryti, kaip išspręsti vieną ar kitą problemą. Bet jau keli metai kun. Breivė, anot jos, kažko supykęs ant jos ir nebekalbėjęs sapnuose. Gaila, kad ji visai nieko nepasakojo apie savo praeitį, o ir aš nesusiprotėjau jos paklausti.

Staselė buvo šviesus žmogus, bet ir labai valdinga. Labai rūpinosi kun. Adolfu, jo sveikata ir gyvenimu. Iš vietinių upytiečių teko girdėti apie Staselę daugiau neigiamos nuomonės nei teigiamos. Turbūt mes, žmonės, tokie ir esame, kad mums lengviau kitus pasmerkti nei pagirti ir pasidžiaugti. Kai jaučiamės nesaugūs šiame gyvenime ir su kitais, tai kiekviena proga stengiamės kitą parodyti blogesnę už save, kad save pateisintume ir pasirodytume geresni. O ar bandome kitą suprasti? Ar bandome pagalvoti, ką kitas žmogus išgyvena, kodėl taip elgiasi?

Man labai įdomu, kiek iš vietinių žmonių žino tikrą jos gyvenimo istoriją. Man teko sužinoti, kad dar vaikui jai teko išgyventi labai sunkius metus. Jos tėvelis padėdavo partizanams. Dėl to jis buvo ištremtas. Pikti

kaimynai įskundė ir mamytę, ir ji buvo taip pat 4 metams ištremta. Tad likusiems vaikams teko vieniems pasirūpinti visais ūkio darbais. Tėvelis, deja, po tremties taip ir negrižo. Jaunystėje Staselė labai daug bendravo su partizanais, du kartus net sėdėjo kalėjime.

Tad ar tokia praeitis negalėjo įtakoti jos charakterio? Jos nepasitikėjimo kitais? Bet man dažnai tekdavo girdėti iš jos, kaip ji gailisi, kai kažkam netinkamai kažką pasakė ar ne tokiu tonu. Ji tikrai buvo jautri. Ir visada bandydavo remtis Dievu. Net paskutiniaisiais metais pergyveno, kad jau sunkiai beprisimena Tėve Mūsų maldą ar rožinio maldeles sumaišo. Pasakyčiau – Staselė buvo stipri asmenybė.

Staselė mirė labai įspūdingą dieną – kai visas krikščioniškas pasaulis šventė Kristaus prisikėlimo šventę – Velykas. Man tai buvo ženklas, kad Dievas ją priėmė, jos troškimą neapsigyventi senelių globos namuose, priėmė jos pasiaukojimą ir išrinko tokią dieną ją pasikviesti pas save į Namus. Kristus Jėzus prisikėlė ir pasiėmė su savimi visus numylėtinius. Atsiminkime, kad Dievas žvelgia ne į išorinį mūsų vaizdą ar veiksmus, bet pirmiausia žvelgia į mūsų širdį. Dievas vertina, kiek mes dedame pastangų vienam ar kitam veiksmui. Gal vienam lengva melstis, o kitam sunku. Gal vienas iš vaikystės yra gailestingas, o kitas turi to mokytis.

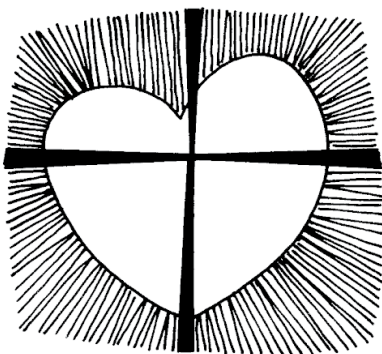
Noriu palinkėti, kad Staselės atminimas mūsų tarpe liktų šviesus, atleiskim visus įžeidimus ir pasipiktinimus, kuriuos turime jos atžvilgiu. Taip pat noriu paprašyti, jei kas norėtų ir žinotų daugiau apie Staselę, pasidalintų su manimi. Man galima parašyti į elektroninį paštą upytesparapija@gmail.com arba paskambinti ir susitikti su manimi, mob. 8 616 39715.

Stasele, džiaukis dangaus – savo Tėviškės –
linksmę. Būk mums atlaidi ir užtark
mus pas Dievą.

Iš Staselės užrašų:

Gerasis Jėzus panorėjo
Nusiųsti šypseną dangaus,
Tiek Jis malonių man žadėjo
Dabar gi žada dar daugiau.

Mane Jis taip maloniai kviečia
Prie savo mylinčios širdies,
Graži Vilties žvaigždė nušviečia
Mano kelelį ateities...

Ištrauka iš Michael White ir Tom Corcoran antrosios knygos
ATSTATYMO ĮRANKIAI.
75 TIKRŲ TIKRIAUSI PRAKTINIAI BŪDAI PADARYTI JŪSŲ PARAPIJĄ GERESNE

25. Investuokite į muziką

„Tuomet Eliziejus tarė... „Atveskite man arfininką.“
Arfininkui grojant, Eliziejui atėjo Viešpaties galia.“ (2 Kar 3, 14–15)

Muzika, neskaitant oro kokybės ir temperatūros, turi didžiausią įtaką bažnyčios klimatui, ypač emociniam, nei bet kas kitas. Žmonės po sekmadienio šv. Mišių išeis susidarę tam tikrą įspūdį, kokia buvo muzika, ir tai greičiausiai nulems, ką jie galvos apie jūsų bažnyčią ir ar norės į ją sugrįžti.

Muzika turi didžiulę įtaką širdžiai ir sielai, emocinį efektą, kuris lemia ne tik tai, kaip jie jaučia jūsų bažnyčią, bet ir kaip patys joje jaučiasi. Norėtume, kad būtų kitaip – kad žmonės būtų labiau racionalūs, tačiau tikrovė yra tokia, kad mūsų motyvaciją labiausiai lemia būtent emocijos, ypač išbandant naujus dalykus, kaip, pavyzdžiui, bažnyčios lankymas.

Muzika yra nepaprastai svarbi. Bet, lygiai taip, kaip nepaprastai svarbu, yra ir nepaprastai sunku tinkamai ją išpildyti. Nors iš pirmo žvilgsnio viskas neatrodo taip sudėtinga, tačiau rasti gerą vargonininką, parinkti tinkamą giesmių repertuarą ir integruoti jį į šv. Mišias yra tikrai sunkus darbas, bent jau pradžioje. Dar daugiau, kadangi muzika tokia paveiki, piktnaudžiavimas tam kiekviename žingsnyje. Kartais tai taip sunku, kad klebonai ir kiti parapijų vadovai pasiduoda ir nureikšmina muzikos ir giedojimo galimybes iki minimumo taip, jog niekas per daug nepastebi, nepasigenda ir nesiskundžia. Taip prarandamos didelės galimybės. Neturėtumėte taip daryti.

Siūlome keletą praktinių dalykų, kaip galėtumėte pagerinti giedojimą ir muziką savo bažnyčioje.

Investuokite su malda

Meskitės (ir pasninkaukite). Prašykite Dievą, kad siųstų jums tinkamą vargonininką, kuris vadovautų šlovinimui, ne tik giesmių giedojimui. Meskitės nuolat. Mes kankinomės ne vienerius metus, kol radome tinkamą vargonininką ir tinkamą giesmių repertuarą mūsų bendruomenei. Be maldos, tikrai nebūtume pasiekę to, ką šiandien turime.

Investuokite finansiškai

Kokybiška įgarsinimo sistema yra geriausia investicija, o giedojimas ir muzika yra investicija, duodanti didžiausią grąžą. Jeigu investuojate tiek, kiek turėtumėte, tai jūsų parapijos biudžete muzikai turėtų būti skiriama didelė jo dalis. Kasmet rengiame ataskaitinį finansinį susirinkimą, kuriame gali dalyvauti visi norintys. Ir kasmet kas nors vis paklausia, kodėl mūsų muzikos biudžeto

dalis yra palyginti daug didesnė už kitas programas. Mes suprantame klausimą, pripažįstame jo teisėtumą, tačiau ir toliau investuojame į muziką.

Jeigu tik galite sau tai leisti, samdykite profesionalus, net jeigu teks atsisakyti kitų dalykų. O jeigu, kaip mūsų atveju, negalėtumėte to daryti, suraskite geriausius talentus, kurie jau yra jūsų tarpe, ir užmegzkite su jais santykį, padėkite jiems padėti jums. Priimkite sunkius, bet reikalingus sprendimus, ir jeigu yra žmonės, kurie turėtų pasitraukti, tegul jie pasitraukia.

Investuokite protingai

Rimtai pagalvokite, kaip jūsų muziką ir giedojimą girdi tikintieji, ypač retai apsilankantys. Katalikiškos parapijos linkusios giedoti ir groti tik saviems. Tačiau kokią muziką mėgsta žmonės, kurie pas jus dažnai nesilanko arba nelanko bažnyčios? Kaip ją galima būtų perkeisti ir perkelti į jūsų giedojimą ir šlovinimą?

Gimimo parapijoje mes stengiamės pasiekti Timonijaus Timą – vyrą, kuris mūsų bažnyčioje nesilankė metų metus. Norime, kad jam patiktų mūsų muzika, ir jis tikrai nesiklauso vargonų automobilyje važiuodamas į darbą. Keista, bet tai buvo mums didžiulis atradimas. Užtruko nemažai laiko, kol galėjome pereiti nuo mums patinkančios muzikos prie tokios, kuri paveiktų Timą.

Nesiūlome jokio konkretaus muzikos stiliaus, bet rekomenduojame rimtai pagalvoti, kokia muzika ir giesmės labiausiai pasiektų jūsų bendruomenės narius.

Muzika ir giedojimas užima nepaprastai svarbią vietą Dievo žmonių gyvenime. Vis iš naujo ir iš naujo psalmės mus ragina giedoti, ir tai yra tai, ką ištikimieji ir dėkingieji darė nuo Išėjimo iki Paskutinės Jėzaus vakarienės. Karalių knygoje skaitome, kad muzika Dievo tarnyboje gali būti kupina malonės ir keisti bendruomenę. Tačiau viskas nevyksta taip paprastai; reikia visos įmanomos pagalbos, kokią tik galite gauti. Tad gaukite ją.

AR NEPAVĖLUOSIME PAŽVELGTI Į DANGŲ?

Saulutė Genovaitė Markauskaitė

Niekas nevyksta iškart ir be priežasties. Pūlinys turi subręsti, o subrendęs sprogsta. Niekas nevyksta be Dievo valios. Į kurią pusę eina žmonija? Jos moralinis veidas tiesiog šokiruoja: perteklinis vartojimas, sukurtų gėrybių švaistymas, dorovės principų nesilaikymas, kūno grožio kultas ir t. t. Svarbiausia – Dievo nepripažinimas. Norma tapo gyvenimas „susidėjus“, tyčiojimas iš gyvybės, vienos lyties santuokos ir t. t. Tai – Apokalipsės pradžia.

Mes įvairiapusiškai teršiamo Žemę, naikiname ją ir ji mums dėl to ėmė keršyti. Mums reikia sustoti, viską permąstyti, sužadinti Atgailos dvasią. Matyt, per daug visko darėme, per daug bendravome, skubėjome, keliavome daug, bet kai kurie veiksmai buvo paviršutiniški. Jei darome blogus darbus suvokdami sąmoningai – tai kam mes tarnaujame? Taip patys pasmerkiame save pragarui, elgiamės lyg išprotėję.

Mažiausiai mąstome apie Amžinybę, kad ji tikra – kad mirsime tikrai... Kūrėjui atsukame nugarą, palaikydami Jį žaisliuku. Jėzus pasigailėjo mūsų visų – koronaviruso pandemija neatsitiktinai užpuolė mus Gavėnios laikotarpiu. Palaiminti tie, kurie atveria širdį Viešpačiui ir nori būti su juo Amžinybėje.

Mes – ir tikintys, ir netikintys – visi esame Dievo vaikai.

Būkime vienos minties ir vienos širdies su Juo. Artinimės prie Dievo širdies! Aukokimės dėl kitų, pamiršdami save. Gera matyti medikų, vienuolių, dvasininkų ir jaunų žmonių-savanorių pasiaukojamą darbą. Todėl yra Viltis nors ir kaip sunku bebūtų. Popiežius šv. Jonas Paulius II lankydamasis Lietuvoje klausė jaunimo: „Kur jūs žengiate be Kristaus?“ Paguodžiantys žodžiai ir darbai yra šviesa kitiems. Jei Kristus yra kelias, tiesa ir gyvenimas, tai reiškia, jog kiti keliai – šunkeliai... Kiekvienas privalome apsispręsti, kuriuo keliu eiti.

Visas pasaulis keliavo, kur norėjo, ir žmonės galvojo, kad Dievo nėra, pamiršdami, kad virš žmonijos

yra Kūrėjas. Labai prisirišome prie žemiškų dalykų. Nešloviname ir nedėkojame Jam. Ir štai koronaviruso liga, o kartu ir neramumas – o kas toliau?..

Ar suvoksime savo klaidas? Ar suspėsime pasitaisyti, pasikeisti, atgailauti?.. Budinkime mintis, įaudrinkime širdis, kad nepavėluotume!.. Jei nepakelsime akių į Dangų, nesistengsime permaldauti – mus Visata gali skaudžiai nubausti.

Šiandien pabūkime atskirti, kad vėliau galėtume apsikabinti.

Jei žinočiau, kad tai paskutinis kartas...

...padėk man, Viešpatie, išreikšti meilę visiems...

...žiūrėčiau į tavo akis...

...skaityčiau Bibliją...

...dėkočiau Dievui, kad man tave leido pažinti...

...išjungčiau televizorių, klausyčiausi tavęs...

Mieli parapijiečiai, kraštiečiai, išeivijoje gyvenantys krekenaviškiai ir piligrimai!

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje vykstant renovacijos darbams įgyvendiname presbiterijos įrengimo projektą. Presbiterijai liturginius baldus suprojektavo ir kuria skulptorius Henrikas Ratautas. Presbiterijai bus pagamintas pagrindinis aukojimo altorius, ambona, šv. Mišių vadovo sėdė ir dvi sėdės asistentams, dveji patarnautojų staleliai ir dveji suoleliai, šešios kunigų kėdės. Visi baldai bus gaminami iš ąžuolo, baltojo marmuro, su iškilia drožyba ir auksavimu. Kviečiame visus, kam brangus mūsų kraštas ir Krekenavos bazilika, tapti pasirinkto liturginio baldo mecenatais! Jūsų vardas būtų įamžintas specialia atminimo lentele ant baldo ir liktų kaip atminimas ateinančioms kartoms. Prisidėti kviečiame ir verslo atstovus!

Daugiau informacijos apie galimybę prisidėti prie projekto įgyvendinimo gausite paskambinę parapijos telefonu 8 620 20989 ir el. paštu krekenavosbazilika@gmail.com.

Parapijos rekvizitai:

Bankas AB „Swedbank“

A. s. LT457300010002378753

PO ŽVAIGŽDĖTU ŠIMTMEČIŲ DANGUM...

Jonas Laurinavičius, Tėvynės pažinimo draugijos pirmininkas

Nežiūrint garbaus amžiaus, Kaišiadoryse gyvenanti mokytoja kraštotyrininkė Joana Dargužytė-Perednienė, kilusi nuo Krekenavos, leidžia knygą po knygos. Ši – „Krekenavos šventovė: iš praeities į ateitį (1419–2019)“ – jau aštuntoji. Neturėdama galimybių ieškoti archyvinių duomenų apie šią parapiją, ji naudojasi prieinama medžiaga iš interneto, periodinių leidinių, gyvosios žmonių atminties, savo pačios atsiminimų užrašais. Ir pasiekia kilnų tikslą – skleisti žinias apie Krekenavos Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų bažnyčią, kuriai Apaštalo Sostas 2011 m. birželio 30 d. suteikė Mažosios Bazilikos titulą ir globą, apie jos garbių dvasininkų atlaikus, tikinčiųjų piligrimines keliones, jų įspūdžius, patiriamas malones. Tai džiugi žinia Krekenavos parapijos istorijoje.

Tačiau būta ir skaudžių, tragiškų įvykių. Joana priimana krekenaviečių sukilėlių kovas 1863 metais, kuriose pralieta daug kraujo, būta daug netekčių, o ypač šiurpūs įvykiai ir iš tų laikų, kurie dar gyvi parapijiečių atmintyje, – kaip krekenaviečiai gynė bažnyčią nuo okupantų ir jų pakalikų 1941 m. sausio 22 d. Knygoje pateikiamos Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos centro vyr. specialisto Gintaro Šidlausko surikta medžiaga, kurioje skaitome:

„...Gedulingų apeigų ir Krekenavos kunigo Boleslovo Barono laidotuvių metu okupacinės valdžios statybiniai ginkluota jėga užėmė lietuvių katalikų bendruomenei priklausančią Krekenavos parapijos klebonijos pastatą. Joje griebėsi steigti komsomolcų štabą. Iš klebonijos į gatvę išmetė du kunigus.

To jau būta per daug. Krekenavos bažnyčios komiteto nariai Julijonas Kisielis, Simonas Rapšys, Vytautas Kadžys, Pranciškus Smailys, Antanas Kareckas, Ignatas Rutkauskas, Romualdas Kliorys ir Juozapas Jakaitis suorganizavo aktyvų pasipriešinimą bolševikinei savivalei. Jie ir kiti krekenaviečiai iš užimtos klebonijos išmetė komsomolcų susineštus rakandus, nukabino ant sienos kybojusį raudonųjų patvaldžio Josifo Džiugašvilio Stalino-Kobos portretą. Parapijiečiai organizuotai dienomis ir naktimis budėjo, neleidami dar kartą užimti klebonijos pastato. Krekenavos sovietinis aktyvas buvo perspėtas, kad, esant neišvengiamybei, prieš juos gali būti panaudoti ir ginklai. Užpuolikai laikinai atsitraukė.

Aštuoni pasipriešinimo dalyviai buvo suimti ir išvežti į Panevėžio kalėjimą, o kiti į Sibirą, Šiaurės Kazachiją. Visi jie buvo marinami badu arba sušaudyti.“

Bažnyčios atnaujintame metrologe yra 114 kankinių iš Lietuvos, aštuoni iš – jų Krekenavos parapijos parapijiečiai. 1989 m. jiems atminti pastatytas kryžius, kurį pašventino kardinolas Vincentas Sladkevičius.

Joana Perednienė pateikia biografinių žinių apie garbius Krekenavos dvasininkus: kunigą Boleslovą Baroną, Kazimierą Kazlauską, Antaną Navicką (Navaką), prelatą Kazimierą Dulksnį, prelatą Bronių Antanaitį, kunigą

Petrą Budriūną. Parapijiečiai su pagarba prisimena kun. Joną Mačiulį-Maironį, Krekenavoje kunigavusį 1915–1918 m.

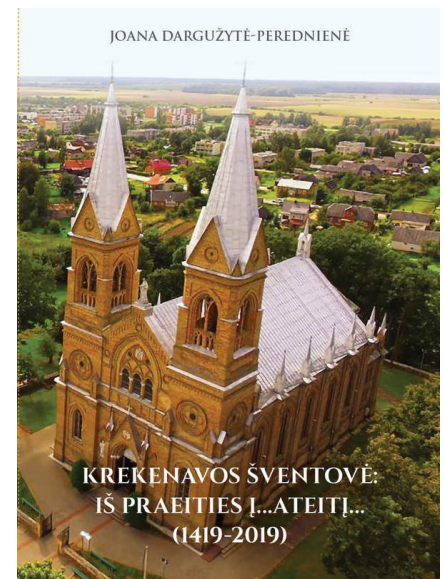
„Ypač šiandien svarbu prisiminti Maironio iškeltas idėjas, jo asmenybę, nes tikrai žinom, jog Tėvynės dvasia blėsta, – skaitome knygoje Krekenavos Mykolo Antanaičio gimnazijos IV B

klasės gimnazistės Aurelijos Simaitytės rašinyje „Maironis šiandien“. – Žmonės bėga svetur, gėdijasi savo tautos, nes dažnai parodomas iškreiptas, nuo tikrųjų tautos vertybių nusigrėžusios Lietuvos veidas. O Lietuva – tai ne žemė, ne vardas, tai žmogus, į kurį vis dar šiandien Maironis kreipiasi: „Tik į darbą greičiau. Tik mylėkim karščiau. Tik, vyrai, pajudinkim žemę“. Poetas kvietė ir vis dar kviečia nepasiduoti, išlaikyti ir puoselėti savo istoriją. Tokį poeto-šauklio kvietimą būtina išgirsti ir šiandien.“

Joana Perednienė knygoje nemažai vietos skiria ir parapijos šių dienų gyvenimui, nes šios dienos gyvenimas – tai kitos dienos istorija, ir ją reikia rašyti ateities kartoms, kad jos ją tęstų. Jau šeštus metus Krekenavoje klebonauja teologijos mokslų daktaras kun. Gediminas Jankūnas – Mažosios Bazilikos rektorius. Kunigas teologijos mokslų daktaro disertaciją „Įveikiant reliatyvizmo diktatūrą“ apsigynė Čikagoje 2010 m., o 2011 m. disertacijos pagrindu Alba House leidykla Niujorke išleido knygą „Dictatorship of Relativism: Pope Benedict XVI's Response“. Krekenavoje klebonas didžiai gerbiamas parapijiečių. O rūpesčių netrūksta. Krekenavos Mažoji Bazilika išgyvena tikrą renesansą – ji restauruojama. Projektui įgyvendinti lėšos skiriamos iš Europos Sąjungos Europos regioninės plėtros fondo. Iš viso skirta 1,7 mln. eurų. 2020 m. pabaigoje, tikėtina, Mažosios Bazilikos remontas bus baigtas.

Joana Perednienė pristato ir žymius parapijiečius menininkus: liaudies menininką dievdirbį Vincą Svirskį, vitražistus Vytautą Švarlį, Stasį Ušinską, tapytoją Romaną Aleksą Švoinickį. Jų darbai puošia Mažąją Baziliką, šventorių, parapijos kapines.

Krekenavos šventovė – vienintelė Lietuvoje Romos Didžiosios Marijos bazilikos dukterinė šventovė. Joje šimtmečiais garbinamas stebuklingas Dievo Motinos su Kūdikiu paveikslas. Tapusi Mažąja Bazilika ji sulaukia dar daugiau maldininkų, piligrimų. Prie šios sklaidos žymia dalimi prisidės ir Joanos Dargužytės-Perednienės knyga – gausiai iliustruota nuotraukomis, gražiais kietais viršeliais išleista.

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje
(laikinai – parapijos namuose)

Sekmadieniais, šeštadieniais 12 val.

Atlaidų 15-omis mėn. dienomis

11 val. Švč. Sakramento adoracija, 12 val. šv. Mišios

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadieniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

rugpjūčio 2 d. 14 val.

Krekenavos slaugos ligoninėje ir globos namuose
koronaviruso pandemijos metu neukojamos

2020 m. balandį išskelavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Emilija Lipinskienė, 83 m.

Zofija Grigorienė, 74 m.

Irena Čeidienė, 84 m.

Svajūnas Karpavičius, 22 m.

Veronika Zopelienė, 87 m.

Upytės parapijoje

Juozas Petkevičius, 63 m.

Stanislava Žiezdrutė, 87 m.

Adolfas Tamoliūnas, 89 m.

2020 m. gegužę išskelavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Juozas Kisielis, 73 m.

Prisiminkime Jus maldose.

2020 m. gegužę priėmė Santuokos sakramentą

Krekenavos parapijoje (Rodų koplyčioje)

Mindaugas Rajunčius ir Gintarė Mačytė

Sveikiname!

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. dr. Gediminas Jankūnas

Krekenavos parapijos rekvizitai

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.

tel. 8 620 20989

www.krekenavosbazilika.lt

el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com

sąsk. nr. LT457300010002378753

įm. kodas 191260418

Parapijos referentė ir buhalterė

Sonata Česevičienė, tel. 8 620 20989

Krekenavos, Upytės ir Vadaktėlių parapijų vargonininkas

Mantas Masiokas, tel. 8 625 30704

Krekenavos ir Vadaktėlių parapijų zakristijonas

Algirdas Pogužinskas, tel. 8 620 66136

Krekenavos ir Upytės parapijų ūkvedys

Gediminas Kaspariūnas, tel. 8 688 91390

Krekenavos „Carito“ vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Pogužinskienė, tel. 8 611 88035

Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378

Krekenavos Gyvojo rožinio koordinatorė

Ramutė Valikonienė, tel. 8 616 44307

Upytės parapijos rekvizitai

Upytės k., 38040 Panevėžio r. sav.

tel. 8 616 39715

el. paštas: upytesparapija@gmail.com

sąsk. nr. LT607300010077097292

įm. kodas 191261858

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

ses. Ingrida Kazlauskaitė CSSBVM, tel. 8 616 39715

Sielovados pagalbininkė budi trečiadieniais ir ketvirtadieniais
15–17 val. ir šeštadieniais 13–15 val. Kitu metu kreiptis telefonu.

Upytės bažnyčios zakristijonas

Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje ir nešti pas ligonius: Algirdas Pogužinskas,
Ramutė Valikonienė, Akvelina Pogužinskienė

Upytės bažnyčioje ir nešti pas ligonius:

Tomas Černauskas ir s. Ingrida Kazlauskaitė

2020 m. gegužės mėn. parapijų pajamos

RINKLIAVOS	Krekenavos	Upytės	Vadaktėlių
Sekmadienis (05-10)	250,50 €	90,00 €	-
Švč. M. Marijos atlaidai (05-15)	65,00 €	-	-
Sekmadienis (05-17)	163,00 €	120,40 €	-
Sekmadienis (05-24)	177,00 €	93,00 €	-
Sekmadienis (05-31)	460,20 €	163,00 €	-

* balandžio mėn. rinkliavų nebuvo. Dėkojame radusiems kitų būdų prisidėti prie parapijos išlaikymo.

Laikraštėlį leidžia redakcinė kolegija už parapijiečių aukas.

Kitą numerį numatoma išleisti iki rugpjūčio 13 d.

Laikraščio redakcijos el. pašto adresas

bazilikoslaikrasciui@gmail.com, laukiame Jūsų straipsnių!

Dėkojame už Jūsų paramą!